

بانکی، بنگاه‌داری بانک‌ها و سیاست‌های نامناسب در تخصیص اعتبارات است را تایید کرد. به عبارت دیگر بانک‌ها به جای اینکه تسهیلات را در اختیار تولیدکنندگان قرار دهند، با تشکیل شرکت‌ها و هلدینگ‌ها به سمت بنگاه‌داری رفتند و بخش زیادی از منابع خود را به این سمت بردند. بانک‌ها به عنوان بنگاه مالی می‌بایست منابع مالی را جذب و رسالت تأمین مالی را به عهده بگیرند اما ضعف در نظارت و نبود شفافیت باعث شده بانک‌ها به سمت شرکت‌داری پردازند.

- دستیابی به رشد اقتصادی بالا در گرو برنامه‌ریزی اقتصادی و تقویت بانک‌ها و مؤسسات مالی برای تأمین مالی بهتر اقتصاد است و دولت‌ها باید سیاست‌های مناسب‌تر و نظارت‌های دقیق‌تری برای رفع مشکلات سیستم بانکی اتخاذ کند. با توجه به تأثیر بالای تأمین مالی در رشد اقتصادی کشور، به نظر می‌رسد بهبود نظام تأمین مالی کشور و پرداختن به اولویت‌های بخشی در تخصیص منابع مالی قدمی راهبردی در جهت رشد و توسعه اقتصادی کشور است و آثار زیر را بر نقاط قوت و ضعف و فرصت‌ها و تهدیدها خواهد گذاشت:

پیشنهادات مبتنی بر پژوهش

راهبرد تأمین مالی باعث پوشش دادن مهمترین نقطه ضعف رشد اقتصادی کشور شده و مشکلات مالی بسیاری از بخش‌های اقتصاد را حل خواهد کرد. اصلاح سیاست‌های تخصیص تسهیلات و اعتبارات بانکی و هدایت آن‌ها به بخش‌های کلیدی کشور - که در نتایج جدول ۱ ذکر شد - باعث تقویت صنایع نوپا شده و حیات تازه‌ای در کالبد تولید داخلی کشور خواهد دمید. بالتبع این امر رونق تجارت را هم به همراه دارد و می‌تواند بازویی برای بهتر کردن روابط ایران با کشورهای خارجی باشد.

نکته دیگری که باید به آن توجه داشت این‌که با رونق گرفتن صنایع داخلی مثل محصولات غذایی و فرآورده‌های پتروشیمی، یکی از مهمترین تهدیدهای رشد یعنی وابستگی اقتصاد ایران به فروش نفت خام هم از بین می‌رود و دیگر منابع و ظرفیت‌های کشور در جهت بالابردن رشد اقتصادی فعال خواهند شد.